

Maa ▼

Hae

Maa: Jamaika

University of the West Indies, Mona, 21.08.2017 – 22.12.2017

Maa: Jamaika

Kaupunki: Mona

Vaihtoaika: 21.08.2017 – 22.12.2017

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: University of the West Indies

Ennen lähtöä Jamaikalle meillä oli paljon papereita täytettävänä ja asioita selvitettävänä, eikä aina asioista saanut Jamaikan päästä selkeää infoa. Tärkeintä oli pitää pinna pitkänä ja hengittää pari kertaa syvään aina ongelmien edessä: monesta asiasta sanotaan, että ne on hoidettava tiettyyn päivään mennessä, vaikka todellisuudessa deadlinet ovat harvoin joustamattomia. Missä tahansa ongelmassa kannatti aina olla yhteydessä itse suoraan UWI:n vaihtokoordinaattoriin Hermine Tyrelliin, niin byrokratian rattaat saatiin pyörimään hieman vauhdikkaammin! Kansainvälisten asioiden toimistoon yleisestikin saa hyvin yhteyden sähköpostilla, ja jamaikalaiset ovat aina valmiita auttamaan ja todella ystävällisiä - apua pitää siis ehdottomasti uskaltaa ja kehdata pyytää aina kun sitä kaipaa.

Oma asuntolani ilmoitti ennen Jamaikalle saapumista, ettei päästä uusia opiskelijoita sisään ennen kuin maksut on hoidettu, mutta kun kyselin miten maksamisen saisi tehtyä ulkomailta, kävi ilmi, ettei se ollutkaan noin vaan tehtävissä. Lopulta kuitenkin, kun saavuin kampukselle ja asuntolalle, ketään ei kiinnostanut olinko maksanut vielä vai en - ja moneen asiaan päti samanlainen kuvio koko vaihdon ajan, joten kannattaa ehdottomasti pitää mielessä, että asiat ovat harvoin kiveen hakattuja! Rokotuksiin, viisumin hankkimiseen ynnä muuhun kannattaa varata aikaa ja rahaa, ettei tule paniikki. Ennakkojärjestelyjen määrä saattaa hirvittää, mutta kun aloittaa ajoissa, niin niistä selviää kyllä ilman sen suurempia komplikaatioita. Paljon infoa saattaa tulla vasta aivan viime tipassa, itselleni esimerkiksi tuli vahvistus asuntolapaikasta alle viikkoa ennen lähtöäni, mutta siitäkin selvittiin!

Jamaika on kokonaisuudessaan köyhä maa, ja vaikka kampuksella elelläänkin vähän omassa kuplassaan, niin vaatimattomiin oloihin on hyvä varautua. Netti pätkii, vedet ja sähköt on joskus poikki. Riippuen vähän asuntolasta saatat jakaa vessat, suihkut ja keittiön jopa 20 ihmisen kanssa, joten kärsivällisyyttä kaivataan. Kaikki perusasioista lähtien on hankittava

itse. Suurimmassa osassa asuntoloita ei ole vessapaperia, pyyhkeitä, keittiö- tai siivousvälineitä. Huoneessasi ei ole petivaatteita, ja ensimmäisten päivien ostoslistalle kannattaakin laittaa ainakin tyyny ja tuuletin!

Jamaikalla asiat harvoin menevät aikataulussa ja selkeästi, ja vaikka aikeet ovat aina jalot niin aikataulut joustavat ja tilanteet muuttuvat. Mitä nopeammin hyväksyy sen, että länsimainen täsmällisyys ei ole vallalla Karibiassa, sen parempi. Alkuhämmennyksessä kannattaa ehdottomasti turvautua oman asuntolan opiskelija-aktiiveihin: aloita ensimmäinen päiväsi kampuksella menemällä asuntolasi toimistoon kysymään suoraan kuka on vastuussa fukseista (koska vaihtarina sinutkin luokitellaan fuksiksi!), miten pääset ruokakauppaan ja pankkiautomaatille, ja voisitko saada jonkun puhelinnumeron siltä varalta, että tulee hätä. Orientaatioviikoilla asuntoloilla on omat perinteensä, joihin kuuluu aika rankka ekavuotisten ohjelma: omalla asuntolallani fuksit herätettiin 05.30 juoksemaan ympäri kampukselta ja opettelemaan asuntolan lauluja ynnä muuta. Itse en osallistunut näistä suurimpaan osaan, koska en tuntenut erityistä tarvetta sille, mutta kokemuksena nuo orientaatioviikon tapahtumat ovat varmasti ainutlaatuisia, eli jos vain intoa on niin ehdottomasti mukaan vaan.

Jamaikalaiseen aksenttiin tottumisessa saattaa kestää aikaa, ja kannattaa asennoitua niin, että jos ei ymmärrä mitä joku puhuu, on vain avattava reippaasti suunsa ja kysyttävä tarkennusta. Paikalliset haluavat jutella kanssasi ja haluavat että ymmärrät, joten ei ole mikään häpeä joutua sanomaan ettet ymmärtänyt, ja voisiko juttelukaveri vähän selkiyttää. Kampuksella kulkiessa ekoina päivinä varsinkin moni tuntematonkin saattaa kysäistä "You getting through?", eli onko kaikki ok ja tarvitsetko apua. Ja aina, aina, aina kannattaa pitää mielessä, että Jamaikalla asiat ratkeavat kaikista tehokkaimmin ja nopeimmin jos kysyy apua! Apua kannattaa pyytää aina, koska aina kun sitä pyytää, sitä myös saa. Informaatio kulkee parhaiten puskaradion kautta, joten juttele rohkeasti kaikille asuntolallasi, vaihda puhelinnumeroita ja poistu huoneestasi socialisoimaan.

Yllättäviä kulttuurisia asioita itselleni oli ehkä suurimpana uskonnollisuus. Esimerkiksi reissuja tehdessä jokaisessa bussissa rukoiltiin ennen liikkeelle lähtöä, ja yksi kurssinikin alkoi sillä, että opettaja pyysi koko luokkaa hiljentymään rukoukseen. Luennoille pukeudutaan siististi, ja helteestä huolimatta paikalliset kulkevat farkut jalassa ja hupparit päällä - ulkomaalaisena saa kuitenkin aika paljon anteeksi, ja vaikka paikalliset tuskin tulisivat luennoille sortseissa, niin se on vaihtarille ihan ok. Kaikista harhaluuloista huolimatta Jamaikalla on oikeasti ihan turvallista, kunhan pitää vaan järkeä päässä eikä liiku pimeällä yksin. Kampuksellakin on hyvä pyrkiä öisin kulkemaan porukassa, jos millään mahdollista, vaikka muuten kampualueella voi kyllä olla täysin huoletta.

Jamaika on todella kaunis maa ja vaihdon aikana kannattaa ehdottomasti matkustaa ympäri saarta ja nähdä niin paljon kuin vaan ehtii! Ehdotuksiin kannattaa aina sanoa kyllä, jos joku kutsuu tapahtumaan tai reissuun mukaan, koska välillä saari ja sen ihmiset yllättävät ja pääset kokemaan asioita joita et olisi osannut kuvitellakaan. Vai miltä kuulostaa Usain Boltin tapaaminen pikkiriikkisellä saarella keskellä Karibian merta?

Suosittelen ehdottomasti hakemaan vaihtoon Jamaikalle ja UWIin, oma vaihtojaksoni ainakin oli unohtumaton!

University of the West Indies, Mona, 20.08.2017 – 20.12.2017

Maa: Jamaika

Kaupunki: Mona

Vaihtoaika: 20.08.2017 – 20.12.2017

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: University of the West Indies

Päätin hakea Jamaikalle, koska se oli miulle ennestään tuntematon maa ja sen kulttuuri vieras. Jamaika oli sellainen hakukohde, mikä ei voisi muistuttaa mitään muuta kohdemaata. Aloitin etsinnän kohdeyliopiston nettisivuilta, joka osottautui hieman raskaaksi käsitellä. Tiedekuntien sivustot, sekä peräti kurssitarjonta saattoivat olla vanhentuneita. Päädyin valitsemaan kurseja motivaatiokirjeeseeni Social Sciences -tiedekunnasta, mitkä siis vastasivat omaa alaani yhteiskuntatutkimusta. Yliopiston nettisivujen tutkailun lisäksi paikansin yliopiston lokaatiota Mapsista ja katselin kuvia yliopiston ulkoasusta hieman hämmentyneenä. Yliopisto/kampus alue näyttikin juuri sellaiselta, miksi voisi kehittyvän maan yliopiston kuvitella - hieman ränsistyneeksi ja värikkääksi. Valloittavat vuoristot ympäröivät kampusta, minkä panin merkille välittömästi. Lisäksi Usain Boltin juoksukenttä oli tietysti plussaa kampusalueella. Valitettavasti kampus ei ole lähellä merta, mutta kampuksella on uima-allas virkistystä tuomaan kuumien päivien keskelle.

Hakiessa ei tarvinnut osallistua ylimääräisille kielikursseille. Otin jatkuvan matkavakuutuksen vakuutusyhtiö Turvasta. Se oli 100 euron luokkaa. Yliopistolle pitää maksaa pakollisia kulumaksuja, joihin kuuluu kuitenkin terveystoimet. Vaihtoprosessi oli siinä mielessä helppo, kun olin koko ajan yhteydessä edellisiin vaihto-oppilain Jamaikalta ja hoidin prosessia yhdessä toisen vaihtoon lähtijän kanssa. Paperiasioita piti siis hoitaa jonkun verran, mutta siihenkin saatiin aika tarkat ohjeet. Erillisiä yliopistoon toimitettavia lausuntoja tarvitsi muistaakseni pyytää vain Kelalta ja terveystodistusta YTHS:ltä. Varsinainen hyväksymiskirje tuli ihan ajallaan, jonka jälkeen jäi aikaa hakea asuntolapaikkaa ennen lähtöä.

Saapuessani maahan olin jo tilannut taksin etukäteen (yliopistokin tarjoaa ilmaisia kyytejä tiettyinä päivinä) lentokentältä, josta kurvasimme Dancehall-musiikin pauhatessa ghettojen ja uptownin läpi kampukselle. Muistan, että siinä vaiheessa palasin aika äkkiä maan pinnalle ja muistin tullessi kehittyvään maahan, en hyvinvointivaltioon. Kun pääsin asuntolalle, ainoa tuutortuki oli toinen suomalainen vaihtari, sekä edellisen vaihtarin jamaikalainen ystävä. Muuten piti kyllä itse selvittää, että mihin asetutaan ja mistä saan avaimen jne. Toki asuntolassa asuu senioreita, jotka ovat valmiita auttamaan fukseja ja vaihtareita. Asuntoloilla on tapana pitää kahden viikon kestävä orientaatio, jonka aikana integroidutaan ympäristöön ja solmitaan ystävyysuhteita. Orientaatio Monassa oli kuin armeijassa olisi: siut herätetään aamuviideltä, sitten lenkille, sitten aukiolle kuvioon ja asento, sitten kuunnellaan vähän senioreita ja toteutetaan heidän määräämiä tehtäviä. Orientaatioviikoilla on tapahtumia ja kilpailuja, joissa asuntolat kilpailevat keskenään. Itse en osallistunut orientaatioon, sillä en kokenut olevani fuksi. Tästä jotkut saattoivat harmistua, mutta Jamaikalle tullessa on syytä antaa myös aikaa itselle ja kuunnella itseään, sillä saapuminen maahan saattaa olla shokki.

Asuin ensimmäiset pari kuukautta Elsa Leo-Rhynie Hallissa (n. 200e/kk), mutta muutin pois ainaisen melun takia. Jamaikalla et voi välttyä melulta, etkä voi kieltää sitä. Musiikkia (dancehallia, räppiä ja reggaeta), huutavia ihmisiä ja bileitä on joka paikassa jopa kampuksella. Muutin hieman kalliimpaan ja hieman rauhallisempaan asuntolaan nimeltä 138 (n. 450e/kk), joissa asui suurin osa vaihtareista. Siellä oli toimiva nettikin, joka jaksoi pyörittää Netflixiä ja videopuheluita, mutta ei Areenaa. Lisäksi sain oman vessan, jota ei tällä kertaa tarvinnut jakaa 22 muun tytön kanssa. Jos mietit vaihtoon lähtöä Jamaikalle, kysele miulta vähän asuntolavaihtoehtoista, niin kerron tarkemmin.

Opiskelin kursseja karibialaisesta ja jamaikalaisesta kulttuurista, sosiaalipolitiikasta ja hallintotieteistä. Opetuksen taso ylitti odotukseni. Opettajat olivat päteviä ja monesti muilta saarilta tulleita, tai muualla opiskelleita/työskennelleitä (kuten Kanadassa). Opetus oli tyyliään vuorovaikutteisempaa kuin Suomessa. Sitä kautta pääsi hyvin kiinni kulttuuriideologioihin ja henkilökohtaisiin näkemyksiin. Opettajien tyyli oli myös monesti ohjata opiskelijaa, esimerkiksi rohkaista ajattelemaan tietyllä tavoin. Opetus oli välillä hyvin mahtipontista, kuin joku show. Itse sain itsevarmuutta esiintyä juuri opetuksen rentouden takia, sekä suullisten esitelmien ansiosta, joita piti tehdä joka kurssille. Opetusmenetelmä pohjautuukin Amerikkalaiseen malliin, johon kuuluvat tasokokeet, eikä opetus ole missään nimessä ilmaista. Opinnot olivat tavoitteellisia ja kurssit aika työläitä, sillä 5op:n kurssi vastasi työmäärältään 6-7op:n kurssia. Jokaiselle kurssille oli erikseen tutoriaalit ja luento-opetus. Tutoriaaleissa käytiin läpi pienemmän ryhmän kanssa ryhmätöitä tai suullisia esitelmiä. Opetuskielenä oli akateeminen englanti, mutta opiskelijat saattoivat puhua välissä paikalliskieltä batwaa. Loppusyksystä alkoi koeviikot, joissa tehtiin kirjalliset kokeet samalla tavalla kuin yo-kokeet. Muuten kurssille piti palauttaa esseitä tai ryhmätöitä, riippuen kurssin rakenteesta. Opintojen sujuvuutta haittasivat köykäiset kirjastopalvelut (vanhaa kirjallisuutta, ei lupia online-artikkeleihin sekä vanhat putkitietokoneet). Siispä saatat huomata, että vaikka opintojen vaatavuustaso on kova, niin opiskelijat eivät kuitenkaan saata täyttää näitä ehtoja akateemisuuden suhteen, koska ei ole resursseja. Lisäksi kampuksen hidas netti haittasi opiskeluita. Kun menet Jamaikalle opiskelemaan, ota oma tietokone. Lisäksi tulet hyötymään Tay:n kirjastopalveluista, kuten Ebscohostista. Suomeen verrattuna Jamaikalla sai enemmän kokemusta vuorovaikutuksellisesta oppimisesta ja ryhmätyöskentelystä.

Kun lähdet Jamaikalle vaihtoon, muista asennoitua siihen oikeanlaisesti. Et tule saamaan kaikkea sormia napsauttamalla, niin kuin me kehittyneessä maassa suhteellisen nopeasti saadaan. Tämä kokemus opetti minnuu todella vahvasti, ja siksi suosittelen kehittyvään maahan vaihtoon hakemista. Jamaika on siihen täydellinen vaihtoehto, sillä se tarjoaa lämpöä, kauniin vuoristoisen ja vehreän luonnon, mahdollisuuden unohtumattomille ihmiskohtaamisille ja aivan uudenlaisen ympäristön, sekä kulttuurin. Itse opin, että joidenkin asioiden eteenpäin saamiseksi piti antaa vähän potkua pyllylle byrokratiajonon vauhdittamiseksi. Saatoin asioida yhden asian takia monia kertoja. Jamaikalla opin, että ihminen voi olla aika pieni, ja sen takia ihmisen on saatava äänensä kuuluviin. Ghettoon syntyvät merkkäavat syntymästään asti elinreviiriään ja suurperheen lapset huutavat kilpaa vielä yliopistossakin, jotta heidät huomattaisiin. Jamaikalla opin ymmärtämään itselleni vierasta kulttuuria ja opettelin erilaisia lähestymistapoja. Tämä oli mielestäni tärkein opetus, sillä ymmärsin oikeasti mitä on kulttuuri ja miten sitä kuuluu kohdella. Koen, että ymmärrän nyt paremmin vieraita kulttuureja ja mitä ne kokevat maahanmuuttoliikkeessä.

Miulle Jamaika teki hyvää niin henkisen kasvun kuin oman osaamisen hahmottumisen puolesta. Aluksi oli vieras olo vieraassa kulttuurissa, mutta totuin siihen yllättävän nopeasti. Puolesta välissä vaihtoani rohkaistuin liikkumaan Kingstonissa myös yksin, mikä oli tärkeää ihmiskohtaamisten kannalta. Törmäsin matkan varrella hienoihin ihmisiin. Erityisesti minua kiehtoivat Rastafarit, joiden tapahtumissa kävin myös aktiivisesti. Löysin myös erään Rastamiehen pitämän baarin kerran joogasta tultuani, jossa kävin pariin otteeseen Red Stripella pelaamassa dominoa. Tapasin vaihtoni aikana Boltin ja reggaeartisti Chronixxin. Sain kavereita, eikä heistä ole puutetta ellet itse aseta rajoja. Opin Dancehall-tanssia yliopiston klubilla ja valokuvausta valokuvauskerhossa, johon tein myös valokuvaportfolion. Olin myös orientaatioviikoilla töissä virallisena valokuvaajana. Mahdollisuuksia oli joka paikassa - vain taivas oli rajana ideoille. Jamaikalla annetaan rohkeasti kiitettävää palautetta. Kannattaa myös muistaa, että värin perusteella ei ensisijaisesti syrjitä, vaan luokan perusteella. Siksi en kokenut rasismia, mutta välillä liiankin paljon ihailua. Siut kohdataan valkoihoisena lähtökohtaisesti hyvin. Tämä vaihto antoi positiivisen kokemuksen kansainvälistymisestä, ja tulen varmasti tulevassa työssäni työskentelemään eri taustaisten ihmisten kanssa. Jamaika antoi ja otti, mutta enemmän se jätti; Jamaika on miun sydämessä. Löysin sisäisen afrikkalaisuuteni ja samaistuin kulttuuriin hyviin puoliin täysillä pukeutumalla ihaniin afrikkakankaisiin. Hankin myös vaihdon alussa pikkuletit. Arkipäiväni rutiineja olivat opiskelun lisäksi jooga, torilla käyminen (ackeeta on niiiin ikävä), matkailu ympäri saarta (Negril, Portland, St. Elizabeth, Montego Bay, Blue Mountains), iltariennot ja Kingstonissa seikkailu. Voi, miulla on ikävä Jamaikalle! Smile Jamaica (Chronixx)!

University of the West Indies, Mona, 19.08.2016 – 19.05.2017

Maa: Jamaika

Kaupunki: Mona

Vaihtoaika: 19.08.2016 – 19.05.2017

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: University of the West Indies

Vaihtoon lähteminen tuntui itsestään selvältä valinnalta yliopiston aloittaessani. Vähintään yhtä helposti kohdemaaksi valikoitui Jamaika, joka on kiehtonut minua siitä lähtien kun yläasteella löysin Bob Marleyn musiikin. Ensimmäisenä yliopistovuotena en onnistunut nappaamaan vaihtopaikkaa vähäisten opintojeni vuoksi, mutta toisella yrittämällä sain lopulta tietää lähteväni Kingstoniin suorittamaan kandidaatin opintojani loppuun. Suomesta reilusti eroava jamaikalainen elämäntyyli, eksoottisuus ja maassa erityisellä tavalla vaikuttava musiikki tuntuivat olevan täydellinen keino löytää uutta perspektiiviä tulevaisuuden suunnittelemiseen niin opiskeluissa kuin elämässä ylipäätään.

Hakuprosessi kohdeyliopistoon onnistui hyvin, vaikka Tampereen yliopistossa varoiteltiin Jamaikalla paperitöiden vievän usein reilusti aikaa. Suurin vaiva koitui lopulta siitä, että viisumia varten minun oli vierailtava Helsingissä Jamaikan konsulaatissa. Vaikka papereita motivaatiokirjeistä terveystodistuksiin vaadittiin enemmän verrattuna moneen muuhun kohdemaahan, en kokenut hakuprosessin olevan hankala. Puuttuva kielitaidon todistuskin onnistuttiin selvittämään niin, ettei vaihtoon lähdölle ollut esteitä. Opiskelujen, kielikurssien ja matkailun avulla saavutettu englannin kielitaitoni todettiin riittäväksi, vaikka Kingstoniin saapuessani huomasin jo lentokentällä haasteen. Paksulta aksentilta kuulostava, englantiin perustuva kreolikieli eli patwa, hankaloitti alkuun vuorovaikutusta paikallisten kanssa, mutta jo muutaman kuukauden jälkeen small talk alkoi luistaa. Yliopistolla opetuskieli oli englanti ja luennoilla puhuttiin pääosin englantia, joten pärjäsin opiskeluissa hyvin.

Saavuin yliopiston kampukselle viikkoa ennen orientaatiohulinoiden alkua, mistä johtuen kampuksella ei ollut vielä juurikaan tuutoritoimintaa tai henkilökuntaa neuvomassa saarella liikkumiseen. Nihkeästä aloituksesta huolimatta paikalliset olivat innokkaita juttelemaan ja opastamaan, mikä helpotti sopeutumista uuteen ympäristöön. Rex Nettleford -asuntolassa jaoin suihkutilat, vessat ja keittiön kuuden muun opiskelijan kanssa. Tilat olivat kohtalaiset ja huoneen koko oli riittävä. Kampukselle muuttavan on hyvä varautua heikkoon internetyhteyteen, sähkökatkoksiin sekä lämpimän veden puuttumiseen. Jos on valmis maksamaan asumisesta enemmän, kampuksella on myös uusia rakennuksia, kuten 138, jossa oltavat ovat hieman mukavimmat. Asuntolaan pikkuhiljaa Jamaikalta ja Karibian muista kolkista saapuvien opiskelijoiden kehotuksesta liikuin ensimmäiset kuukaudet aina muiden seurassa, jotta opin tunnistamaan turvalliset alueet sekä maan tavat. Lopulta yksin liikkuminen tuntui helpolta, vaikka varovaisuutta oli aina syytä noudattaa. Erityisesti huomiota kannatti kiinnittää takseihin, eikä esimerkiksi suoraan kadulta suositeltu nousemaan tyhjillään oleviin takseihin.

Kaikkeen uuteen totuttuani aloin nauttimaan enemmän Jamaikasta, myös opintojen parissa. Ensimmäisenä lukukautena suoritin valinnaisia opintoja muun muassa Music Business Management, Art of Artist Management ja Production of Popular Music -kursseilla, joissa opettajina toimivat musiikkialan huippuosaajat ja professorit. Opettajat olivat innokkaita auttamaan opiskelijoita ja eräs opettaja toimikin minun ja opiskelukaverini oppaana opintojen ohessa erilaisissa musiikkiprojekteissa. Opettajilta saadun tuen lisäksi nautin kurssien monipuolisista sisällöistä. Yleiseltä tuntuvan käsityksen vastaisesti opiskelu Jamaikalla on vaativaa ja kurssit sisältävät paljon työtä. Opettajat suhtautuivat työhönsä intohimoisesti eikä luennoilla tuottanut vaikeuksia seurata pitkiäkään teoriaosuuksia. Puheviestinnän opiskelijana kiinnitin erityistä huomiota niin opettajien kuin opiskelijoidenkin tapaan esiintyä ja viestiä opiskelutilanteissa. Puhetilanteissa esiinnyttiin itsevarmasti ja jokainen näytti ymmärtävän, miten kahlita yleisön huomio.

Vaikka kurssit vaativat opiskelijalta paljon, löysin hyvin aikaa myös saarella seikkailemiseen. Vaihto-opiskelijoiden ja muiden uusien ystävien kanssa saaren kaupunkeihin tutustuminen, koralleilla sukelleminen, soundsystemien rytmittämissä dancehall-juhliissa tanssiminen, Downtownin torien ihmetteleminen ja pulssia nostattavilla coaster-busseilla matkustaminen tarjosivat vaihtelua opiskeluun. Ystävälliset ja sosiaaliset jamaikalaiset pitivät myös tarkasti huolta siitä, että saisin mahdollisimman autenttisen Jamaika-kokemuksen. Mieleenpainuvia kokemuksia olivat muun muassa viikonloppu paikallisen perheen kotona saaren sisäosassa, käynti afrikkalaisen herätysliikkeen kirkkoseremoniassa sekä yömyöhään jatkuneet keskustelut rastafarien kanssa. Jamaikalaiset arvostavat toisten kunnioittamista ja etenkin

vanhempien jamaikalaisten kanssa keskustellessa on hyvä käyttää ilmaisuja, kuten "Sir" ja "Miss". Suosittelen ehdottomasti kaikkia vaihtoon lähtijöitä viettämään reilusti aikaa myös opiskelija- ja turistiaktiviteettien ulkopuolella erilaisten kokemusten saamiseksi.

Saaren väkivaltaisuuksista johtuen Jamaikalla liikkuesssa tuli aina noudattaa varovaisuutta. Maaliskuussa sain kokea Jamaikan varjopuolen konsertissa, johon menimme opiskelukaverini sekä maassa vierailevan siskoni kanssa. Kesken illan päätähden esiintymistä yleisössä alkoi ammuskelu, joka sai ihmismassan ryntäämään hysteerisesti eri suuntiin. Selvisimme tilanteesta säikähdyksellä, mutta tietoa siitä oliko muilla yhtä hyvä tuuri, ei selvinnyt tapahtuneen jälkeen, sillä mediat eivät monesti nähneet asiakseen tuoda kaikkea julkisuuteen. Turvallisuutta tuli pohdittua myös syyslukukaudella hurrikaani Matthew'n lähestyessä Jamaikaa. Suurin osa opiskelijoista ohjattiin palaamaan koteihin ja Bahaman valtio päätti jopa hakea kansalaisensa lentokoneella turvaan. Hurrikaanin lähestyessä aloimme pikkuhiljaa huomata, ettei UWI:n evakuoititiedotteista huolimatta yliopistolla ollutkaan suunnitelmaa tai valmiutta suojautua myrskyltä. Mielestäni yliopiston tulisi kehittää kunnollinen toimintasuunnitelma vastaavien tilanteiden varalle. Hurrikaani kääntyi lopulta itää kohti, pois päin Jamaikasta, aiheuttaen kuitenkin tulvia saaren eri osiin. Maanvyyrymät olivat rankkasateiden aikaan yleisiä, jolloin matkustamista etenkin saaren itä- ja pohjoisosiin tuli välttää keuhkojen tieosuuksien vuoksi.

Vaikka Jamaikalla on varjopuolensa, painavat hyvät puolet vaakakupissa helposti enemmän. Lämmöstä nauttivalle Jamaikan sääolot ovat täydelliset - hohkaavan kuuma aurinko lämmittää etenkin Kingstonissa, jossa tuulet eivät juuri puhalla. Kampuksen suuri uima-allas tarjosi onneksi tarvittaessa viilennystä. Allasalue toimi myös oleskelupaikkana, jossa pystyi keräämään mangoja ympäröivistä puista, käyttämään alueella hyvin toimivaa internetiä tai heittämään huulta vartijoiden kanssa, jotka jamaikalaiseen tapaan repivät huumoria irti lähes mistä tahansa. Mainitsemisen arvoista on ehdottomasti maan monet herkut, joista Jamaikalle matkaavan tulee maistaa ainakin kansallisruoka ackeeta ja saltfishia. Parhaat pattyt eli täytetyt lehtitaikinalätyt saa Juicy Pattysta. Jamaikalaista ruokatarjontaa parempaa oli kuitenkin musiikki, joka oli olennainen osa saaren elämää. Reggaen lisäksi Jamaikalla näkyy ja kuuluu vahvasti dancehall sekä sen megatähdet Alkaline ja Vybz Kartel, joiden musiikkiin kannattaa tutustua, sillä lähes takuuvarmasti joku tulee kysymään kenen artistin "leiriin" kuuluu.

Viihdyin Kingstonissa niin hyvin, että sain onnekseni luvan suorittaa myös kevätlukukauden UWI:lla. Sain vaihdossa suoritettut opinnot liitetyksi kandidaatin tutkintooni Tampereen yliopistossa, mikä oli tärkeää, sillä en halunnut vaihtojakson pitkittävän opintojani. Sen lisäksi, että suoritin Jamaikalla tutkintooni sopivia kursseja, koin tulevaisuuden suunnitelmieni selkiytyneen. Kingstonissa opiskelukaverini kanssa aloittamamme musiikkiprojekti on kasvanut yhteiseksi yritykseksi, jossa nyt yhdistän viestinnän opinnot Tampereelta sekä musiikin ja kulttuurin opinnot Jamaikalta. UWI:n vaihtokoordinaattori, Tyrell Hermine, lupasi syksyn orientaatiotilaisuudessa: "Your time in the University of the West Indies will unlock your potential", ja niinhän siinä sitten kävikin.

University of the West Indies, Mona, 15.08.2016 – 20.12.2016

Maa: Jamaika

Kaupunki: Mona

Vaihtoaika: 15.08.2016 – 20.12.2016

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: University of the West Indies

Hain vaihtoon marraskuussa 2015 aika ex tempore, lähellä vaihtohakemusten deadlinea, kun päätin, etten halua viettää seuraavaa syksyä Suomessa. Olin suunnitellut vaihtoon lähtemistä ja katsoin mitä vaihtoehtoja opiskeluvaihdolle olisi. Syksyn kohteista Jamaika oli minulle mieluisin valinta. Tiesin Jamaikan ennalta sen huikeasta yleisurheilumenestyksestä, reggaemusikista ja kauniista luonnosta. Otin selvää maasta ja etenkin University of the West Indies -yliopistosta ja vaikutuin. Jamaikan virallinen kieli on englanti ja opiskelu yliopistossa tapahtuu englanniksi, mikä vaikutti omaan mielenkiintooni valita juuri Jamaika.

Sain hyväksynnän Tampereen yliopistolta jo joulukuussa 2015, mutta Jamaikalta, Monan kampukselta virallista vaihto-opiskelun hyväksyntää jouduin odottamaan heinäkuulle 2016. Olin kuullut, että ketään Tampereen yliopiston Jamaikalle vaihtoon hyväksymää opiskelijaa ei ole ennen hylätty, joten vaihtoon lähtö olisi jotakuinkin varmaa. En silti uskaltanut ostaa lentolippuja ennen virallista hyväksyntää, joten ostin lennot niinkin myöhään kuin viikkoa ennen Jamaikalle lähtöä. Menopaluulennot maksoivat n. 950 euroa, joka oli hieman vähemmän kuin olin kuvitellut. Olin varautunut siihen, että informaatio Jamaikan yliopiston kanssa olisi hitaampaa kuin mihin olin tottunut, mutta sain kyllä sähköpostitse ohjeita Monan kampuksen kv-koordinaattorilta. Valitsin kurssini UWI:n nettisivujen pohjalta. Osaa kursseista ei kuitenkaan tarjottu luvatusi syyslukukautena ja joitakin muutoksia kursseihin tuli, mutta kursseille pystyi ilmoittautumaan Jamaikalle saavuttua, elokuun lopussa.

Viisumia Jamaikalle pystyi hakemaan Helsingissä sijaitsevasta konsulaatista. Sain kaikki tarvittavat dokumentit heinäkuussa, joten hain saman tien viisumia. Viisumia varten piti mennä paikanpäälle konsulaattiin. Viisumin hinnaksi Suomessa tuli n. 40 euroa ja Jamaikalla siihen täytyi hakea lisäaikaa, jolle tuli hintaa n. 100 euroa. Viisumin hakemisesta ja valmistumisesta UWI tiedotti syksyllä sähköpostitse. Otin vaihtoa varten OP-Pohjolasta vakuutuksen, joka kustansi n. 140 euroa. UWI:iin saavuttua maksoimme esimerkiksi terveydenhoidosta ja opiskelukortista n. 200 euroa, joka kattoi mahdolliset terveydenhoitajalla ja lääkäriillä käynnit ja kirjaston käyttämisen.

Keväällä ennen lähtöä osallistuin Tampereen yliopiston Intercultural Collaboration -kielikurssille, jolla puhuttiin paljon englantia. Mielestäni luennoitsijat UWI:ssa puhuivat selkeää ja rauhallista englantia. Joskus paikalliset opiskelijat puhuivat luennoilla ja pienryhmäohjauksissa patwaa, Jamaikan omaa kieltä, mutta opettajat huomioivat minut hyvin, ja muistuttivat paikallisia opiskelijoita puhumaan englantia, jotta minäkin ymmärrän. Syksyn aikana patwaa kuitenkin oppi hieman ymmärtämään, sillä sitä kuuli paljon. UWI:ssa opetus on englanninkielistä ja pärjäsin kielitaidollani hyvin.

Saavuun Jamaikalle elokuun 23. päivä myöhään yöllä, joten otin taksin lentokentältä kampukselle. Jos lentoni olisi saapunut päiväsaikaan, yliopistolta olisi tultu hakemaan minut kampukselle. Minua varten oli varattu asunto valmiiksi. Päätin hakea asuntoa muutamasta eri kampuksen asuntolasta, sillä ne sijaitsevat yliopiston välittömässä läheisyydessä, ja koin muutenkin asuntolassa asumisen olevan turvallisempaa. Asuntoloissa työskenteli vartijoita ja paljon erilaista henkilökuntaa, jotka auttoivat käytännön asioiden hoidossa ja järjestivät aktiivista harrastus- ja tapahtumatoimintaa. Minulla oli oma pieni huone, ja keittiön ja kylpyhuoneen jaoin kuuden muun tytön kanssa.

Asunnon vuokra oli n. 270 euroa kuukaudelta. Koko syyslukukauden vuokrat maksettiin heti elokuussa. Asunto oli alkeellinen, ja vesi- ja sähkökatkoihin sai tottua, mutta kotiuduinkin todella nopeasti ja hyvin asuntolaelämään. Osallistuin ensimmäisen vuoden opiskelijoille tarkoitettuun kahden viikon orientaatioon, sillä kurssit alkoivat vasta syyskuun toisella viikolla ja orientaation ohjelma oli hauskaa, mutta todella tiivistä. Päivät saattoivat alkaa aamuneljältä ja kestää yömyöhään. Vaikka asuntolan tarjoama orientaatio oli rankka, siitä jäi lukemattomia hauskoja muistoja ja uusia kavereita, joten se oli yksi ikimuistoisimpia kokemuksia vaihdosta.

Opiskelin UWI:ssa sosiaalityön kursseja (Social work in Schools ja Caribbean Social Issues) ja kulttuurikursseja (Culture of Rastafari, Caribbean Culture ja Identity and Conduct on Dancehall). Opiskelu oli mielestäni korkeatasoista. Kaikki kurssit kestivät koko lukukauden ja niillä oli erittäin paljon tehtäviä muun muassa esseitä, ryhmäesitelmiä, kenttäretkiä, raportteja, pienryhmäohjauksia ja luentoja. Pidin valitsemistani kursseista ja opettajista. Kaikki opettajat suhtautuivat intohimolla opettamaansa asiaan ja opetusmenetelmät olivat vuorovaikutteisempia kuin Suomessa. Pidin erityisesti kenttäretkistä, joiden ansiosta pääsi tutustumaan mitä ihmeellisimpiin paikkoihin. Pääsimme esimerkiksi havainnoimaan rastafariyhteisön vuosittaista juhlaa koko yöksi. Kenttäretkistä tuli kirjoittajalle pitkä esseemäinen raportti. Jotkut opiskeluun liittyvät käytännöt tuntuivat hämmentäviltä ja vaikeilta, esimerkiksi kirjaston käyttäminen oli tehty mielestäni vaikeaksi. Kirjan lainattua saattoi selvittää, että sitä saa lukea vain yhdessä huoneessa kahden tunnin ajan eikä sitä saa viedä ulkopuolelle. UWI:ssa oli kuitenkin käytössä myös Moodlen tapainen oppimisympäristö, josta onneksi löytyi myös onlinelähteitä. Internetyhteys oli kuitenkin välillä todella hidas, mikä vaikeutti myös opiskelua. Oli erittäin mielenkiintoista nähdä miten erilainen kulttuuri vaikuttaa oman alan käytännön työhön ja yliopiston kurssien opetukseen.

Jamaikalla matkustaminen minibusseilla oli halpaa, joten saarta ja sen upeita paikkoja kannattaa kierrellä vaikkapa viikonloppuisin. Kävimme muiden vaihto-opiskelijoiden ja paikallisten kavereiden kanssa muun muassa Port Antoniossa, Negrilissä ja Ocho Riossa. Oli mukava yllätys, kun monen nähtävyyden pääsi kokemaan opiskelijahintaan, joten kannattaa pitää UWI:n opiskelijakorttia mukana ja kysyä alennuksista. Kampuksella asuminen tarjosi useita harrastusmahdollisuuksia, yleisurheilukentällä pääsi juoksemaan ja uima-allasta sai käyttää vaikka päivittäin ilmaiseksi. Kampuksella oli kuntosali päivittäin opiskelijoiden käytössä. Oman mielenkiintonsa mukaan sai liittyä urheilujoukkueisiin kuten jalkapalloon, koripalloon, sulkapalloon, tennikseen, verkkopalloon ja viestijuoksuun. Myös tanssi-, laulu- ja teatterikursseja oli halukkaille. Jamaikalla kilpaillaan lähes kaikessa, joten asuntoloiden harrastuskerhot kilpailivat toisiaan vastaan säännöllisesti. Myös yliopiston ulkopuolisiin harrastusmahdollisuuksiin kannattaa tutustua. Kävin itse pari kertaa todella kauniilla joogasalilla. Kingstonissa on muutenkin paljon nähtävää ja koettavaa ja erilaisia tapahtumia, joista kannattaa ottaa selvää. Jamaikalla kannattaa syödä paljon tuoreita hedelmiä ja kasviksia, sillä ne ovat paitsi todella herkullisia myös erittäin halpoja toreilta ostettuna.

Säähän tottuminen vei aikaa, sillä alkusyksystä lämpötila oli päivittäin n. 34 astetta. Riittävä vedenjuonti, tarpeeksi ohuet vaatteet ja välillä pulahtaminen uima-altaaseen kuitenkin auttoivat. Loppuvuotta kohti mentäessä sadekuuroja oli jonkin verran enemmän. Syksyn aikana Jamaikaa uhkasi Matthew-hurrikaani, joka aiheutti etukäteen paljon pelkoa. Yliopisto ei mielestäni antanut meille tarpeeksi ohjeita, miten hurrikaania varten tulee varautua ja millainen se voi pahimmillaan olla. Luulin, että meidät evakuoitaisiin jonnekin suojaan, mutta varauduimme hurrikaaniin muiden vaihtareiden kanssa. Lopulta Matthew-hurrikaani ohitti Jamaikan, mutta toivon, että UWI parantaisi tiedotustaan ja toimintatapojaan vastaavien tilanteiden varalle. Mielestäni UWI:n olisi myös pitänyt tiedottaa kampuksen alueella tapahtuneista ryöstöistä, mutta nämä asiat tulivat tietoon kuitenkin opiskelijalta toiselle. UWI tarjosi ilta- ja yöaikaan mahdollisuuden mennä poliisin kyydillä esimerkiksi kirjastoon tai asuntolaan, jottei tarvinnut kävellä yksin pimeässä. Kannattaa olla itse aktiivinen, ottaa selvää asioista ja kysellä paljon, jotta saa tietoa.

Vaikka Jamaikalla tehdään paljon rikoksia ja sillä on vaarallisen maan maine, itselleni ei onneksi sattunut vakavia tilanteita vaihtoni aikana. Maalaisjärjellä ja kulttuuriin sopeutumalla pääsee pitkälle. Ei kannata pitää esillä suuria summia rahaa tai hienoja älylaitteita. Paikalliset tulevat kiinnittämään paljon huomiota vaaleaihoisiin ja huutelemaan kaikenlaista. Tutustuminen Jamaikan historiaan ja kulttuuriin auttoi ymmärtämään paikallisten käyttäytymistä ja asenteita. Jamaika on maa, jota on vaikea selittää sanoin, ellei sitä ole kokenut. Ihmiset ovat yleensä puheliaita, ystävällisiä, avoimia ja kovaäänisiä. Mielestäni paikallisiin ihmisiin oli mahtavaa tutustua. Dancehall ja reggae soivat melkein joka paikassa. Liikenne on vauhdikasta ja joskus kaoottista. Reittitaksit ja minibussit (eli halvimmat matkustusmuodot) pakataan täyteen ihmisiä. Kannustan Jamaikalle vaihtoon lähtemistä, sillä se opettaa todella paljon, kulttuuri on niin erilainen kuin Suomessa. Kannattaa lähteä uteliain, avoimin ja ennakkoluulottomin mielin. Pakkaa mukaan reilusti kärsivällisyyttä, sillä kaikki Jamaikalla tapahtuu useita tunteja sovittua myöhemmin ja asiat eivät muutenkaan hoidu niin tehokkaasti ja sujuvasti kuin olet todennäköisesti tottunut. Olen todella kiitollinen, että sain mahdollisuuden lähteä Jamaikalle vaihtoon. Vaihtokokemus oli paljon enemmän kuin olin edes osannut toivoa ja ehdottomasti elämäni parhaimpia ja huikeimpia kokemuksia. Pääsin tapaamaan mitä ihanimpia ihmisiä ja oppimaan ja lisäämään ymmärrystäni aivan erilaisesta kulttuurista. Vaihdon merkityksellisyyttä on vielä vaikea pukea sanoiksi, mutta uskon että siitä on pelkästään hyötyä muun muassa oman henkisen kasvun, tulevaisuuden, työelämän, kansainvälistymisen, verkostojen ja kielitaidon osalta. Kannustan jokaista vaihtoa harkitsevaa lähtemään vaihtoon!

Suvi Koponen

University of the West Indies, Mona, 12.01.2016 – 13.05.2016

Maa: Jamaika

Kaupunki: Mona

Vaihtoaika: 12.01.2016 – 13.05.2016

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: University of the West Indies

Hakuprosessi Jamaikalle oli melko yksinkertainen, mutta alussa ongelmia tuotti epäselvyys siitä, voiko yliopiston sopimuksella opiskella myös Montego Bayssa Western Jamaica Campuksella. Pääkampus on Kingstonissa, mutta toivomiani mediatuotannon kurseja ei tarjota kuin Montego Bayn kampuksella. Monan kampus Kingstonissa ei siis ole ainoa vaihtoehto Jamaikalla, vaan on myös mahdollista opiskella niin sanotussa lomakohteessa suoraan uimarannan läheisyydessä. Mielestäni yliopiston kurssioppaasta oli vaikea hahmottaa, mitkä kurssit ovat tarjolla milläkin kampuksella ja internet-sivuilla oli osittain eriävää tietoa. Nyt Western Jamaica Campuksen nettisivut on kuitenkin uusittu, joten uskoisin sieltä löytyvän ajankohtaisempaa tietoa. Hakupaperit tulostettiin netistä ja ne piti lähettää sekä sähköpostilla että postitse. Hyväksymiskirje tuli sähköpostilla ja se täytyy ehdottomasti olla tulostettuna mukana maahan saapuessa.

Viisumin kanssa minulla tuli lopulta hieman kiire, sillä yliopiston lähettämien kirjeiden perusteella ymmärsin, että viisumia haetaan paikan päällä yliopiston ohjaamana. Kyseessä oli kuitenkin "extension of stay" ja alkuperäinen viisumi täytyy hakea jo Suomessa. Paikan päällä on sitten haettava vielä jatkoa, josta täytyy maksaa erillinen maksu. Viisumia haetaan Suomessa Jamaikan kunniakonsulaatista. Hakupapereihin tarvittiin liitteeksi lääkärin täyttämä todistus ja sen sain YTHS:n kautta. Siihen tarvitaan muun muassa kaikki rokotustiedot. Lomakkeessa

kysyttiin myös tuberkuloositestiä, mutta ilmoittaessani yliopiston koordinaattorille, ettei YTHS tee kyseistä testiä, testauksen sanottiin olevan mahdollista myös jälkikäteen kampuksella. Kukaan ei minulta kuitenkaan asiasta ikinä kysynyt, joten testiä ei koskaan tehty. Matkavakuutukselle sain normaalisti jatkoa ja alle puolen vuoden matkalle ei tarvinnut minkäänlaisia lääkärintodistuksia.

Olin ainoa vaihto-oppilas kampuksella, joten mitään tutorointitoimintaa ei järjestetty. Tammikuussa opinnot aloitti lisäksi vain yksi toinen oppilas, ja me saimme ensimmäisenä iltana asuntolassa nopean opastuskierroksen. Jamaikalla puhutaan virallisesti englantia, joten kielikurssia ei myöskään ollut. Englannin lisäksi siellä puhutaan patwaa; aluksi kavereiden englannin ja patwan sekoitukseen oli vaikea tottua, mutta loppupuolella huomasin monissa tilanteissa käyttäväni itsekin patwan sanontoja.

Saapuessani Jamaikalle minua tultiin hakemaan lentokentältä ja vietiin suoraan asuntolaan, josta sain huoneen yliopiston kautta. Hakupapereita täyttyessä voi toivoa asuntolaa ja Montego Bayn kampuksella niitä on kaksi, "600" kampusalueella ja "Buccaneer" hieman kauempana uimarannan vieressä. Itse asuin rannan vieressä ja nautin mielettömästi joka-aamuisesta kahvihetkestä parvekkeella turkoosia merta ihailien. Buccaneerista kulkee myös bussi koululle, joten itse pidin merinäköalaa ja uimarantaa tärkeämpänä kuin sijaintia aivan koulun vieressä. Jamaikalla on myös lämmintä läpi vuoden, joten kesävaatteilla pärjää koko vaihdon ajan.

Asuntolassa huoneet jaetaan toisen opiskelijan kanssa ja jokaiseen huoneeseen kuuluu oma kylpyhuone. Buccaneerissa on yksi iso yhteiskeittiö ja 600:ssa useampi kerroskeittiö. Buccaneerissa on myös minimaalinen kuntosali sekä uima-allas takapihalla. Asuntolan yhteydessä on myös baari-ravintola, jossa vietimme usein iltaa ja josta saa halpaa ruokaa. Vuokra lukukaudelta oli noin 900 € (n. 5 kk). Asuntolassa ja kampuksella on myös wifi, joka toimii välillä paremmin, välillä huonommin. Sähkökatkoksiin kannattaa myös varautua.

Opiskelin vaihdossa mediatuotannon kursseja, jotka olivat todella käytännönläheisiä, muun muassa valokuvausta, graafista suunnittelua ja nettisivujen koodausta. Kurssit olivat hyödyllisiä ja sain sitä käytännön opetusta, jota vaihto-opiskelulta kaipasin. Käymilläni kursseilla ei ollut varsinaisia tenttejä, mutta kursseilla oli yleensä jokin isompi loppuyö viikottaisten palautettavien tehtävien lisäksi. Ilmapiiiri luokassa oli todella rento ja tunneilla keskusteltiin todella paljon.

Yliopistolla on jonkun verran erilaisia kerhoja ja asuntolassa treenasimme porukalla allasalueella. Asuntolakomitea järjesti myös erilaisia tapahtumia ja kampuksella oli myös ainejärjestöjen järjestämää toimintaa kuten liikuntapäiviä ja bileitä.

Montego Bay on kaupunkina melko tylsä, sillä keskusta on pieni ja suhteellisen kaoottinen ja ilmaisia rantoja on vähän. Suurin osa rannoista on resorttien omistuksessa, joten niille ei tavallisella kansalla ole asiaa. Koulu ja asuntolaelämä pitivät kuitenkin niin kiireisenä, että viihdyin kaupungissa hyvin ja reissaaminen sieltä käsin oli helppoa.

Matkustin Jamaikalla oikeastaan koko saaren ympäri ja erityisesti voin suositella Portlandin aluetta ja etelärannikkoa. Saari on pieni, mutta matkanteko hidasta. Saarella on Knutsford Express -bussiyhtiö, jolla pääsee kulkemaan isoimpien kaupunkien väliä, mutta suosin enimmäkseen paikallisia reittitakseja. Enemmän matkajuttuja Jamaikalta voit lukea blogistani www.miffas.com ja kooste vaihtoajan reissuista löytyy myös Youtube-kanavaltani: <https://www.youtube.com/watch?v=4Umc8Me5-gc>.

Vaihdosta oli mielestäni todella paljon hyötyä, sillä opin kursseilla sellaisia asioita, joista on varmasti hyötyä työelämässä markkinointi-alalla. Mikä tärkeämpää, oli todella opettavaista elää täysin erilaisessa kulttuurissa. Oli mielenkiintoista huomata, miten joissain asioissa maa on Suomeen verrattuna hyvin paljon kehityksessä jäljessä, ja toisaalta lopulta kaikki ihmiset painiskelevat samojen ongelmien äärellä. Jamaikalla lähes koko väestö on tummaihoisia, ja valkoihoisena oli opettavaista huomata, miten ihonväri vaikuttaa elämään. Opin paljon siitä, miten tummaihoiset itse suhtautuvat ihonväriin ja erityisesti mieleeni jäi seminaari ihonväristä ja hiuksista työelämässä.

Kaiken kaikkiaan vaihto oli mieletön kokemus ja suosittelen Jamaikaa kohteena kaikille seikkailuhenkisille tyypeille :)

University of the West Indies, Mona, 24.08.2014 – 19.12.2014

Maa: Jamaika

Kaupunki: Mona

Vaihtoaika: 24.08.2014 – 19.12.2014

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: University of the West Indies

Päädyin vaihto-opiskelemaan hetkellisen mielijohteen jälkeen, kun kävin ajan kuluksi syksyllä 2013 tutustumassa vaihto-opiskeluinfoon ja kuulin sanan Jamaika. Vaihto-opiskelupäätöksen ei siis tarvitse olla pitkäaikaisen harkinnan tulos. Jos haluaa vaihtelua Suomi-meininkiin, se riittää.

Kun sain alustavan hyväksynnän Tampereen yliopistolta vaihtoon Jamaikalle, alkoi virallisten papereiden täyttäminen. Kannattaa varautua siihen, että tämä vie jonkin verran aikaa ja vaatii vaivannäköä. Yleisesti ottaen kommunikointi sujui kuitenkin Jamaikan yliopiston kanssa hyvin, ja sain vastauksia nopeasti. Minun piti ennen lähtöä hakea Jamaikan konsulaatista Helsingistä alustava opiskelijaviisumi, mutta varsinaista viisumia haetaan muutaman kuukauden oleskelun jälkeen paikan päällä Jamaikalla. Vakuutus kannattaa ottaa kaikkien arvaamattomien tilanteiden varalle. Itse paransin matkaa varten perusvakuutukseni ehtoja muun muassa matkatavaroiden osalta, mutta muuten en suosittelisi kalliiden riskialueille räätelöityjen vakuutusten ottamista.

Saavuin Jamaikalle 15.8.2014. Muistan, kuinka lämpö humahti kasvoille vielä iltayhdeksältä, kun astuimme terminaalista ulos. Yhdessä toisen suomalaisen vaihtarin kanssa otimme taksin kampukselle, ja reggae soi.

Jamaika on maa, jota on vaikea kuvailla, jos siellä ei ole koskaan käynyt. Kulttuuri on erittäin persoonallinen ja jättää jälkensä kävijöihin. Itselläni meni noin kuukausi kulttuurishokissa, koska kaikki oli lähes päinvastoin kuin Suomessa: ihmiset olivat suorapuheisia ja kovaäänisiä, liikenne kaaos, asumisolot suhteellisen alkeelliset, paikallinen aksentti vaikea ja ilmasto trooppinen. Lisäksi asioiden tehokas organisointi ja aikatauluissa pysyminen tuntuivat puuttuvan.

Opiskelin pääkaupunki Kingstonissa The University of the West Indiesin Monan kampuksella markkinointiviestintää, Integrated Marketing Communicationia. Valitsin kurssit Suomessa vain nimien perusteella, ja olin todella tyytyväinen valintoihini. Kurssit olivat mielenkiintoisia ja sopivan tasoisia (välillä kaipasin jopa lisää haastetta). Yllätyin positiivisesti siitä, kuinka eläväisiä ja omistautuneita luennoitsijat olivat. Jokainen myös huomioi minut ja muisti esimerkiksi kääntää paikallisten kieltä, jos en ymmärtänyt, mistä puhuttiin. Voin siis lämpimästi suositella ainakin Carimacin eli Caribbean Institute of Media and Communication -

yksikön opintoja. Eräs vaihto-opiskelija opiskeli sosiaalitieteitä, eikä ollut tyytyväinen kaikkiin kursseihinsa eli tässäkin kannattaa varautua vaihteluun. Yleisesti yliopisto-opiskelijat suhtautuivat opintoihinsa ehkä rennommin kuin Suomessa, ja esimerkiksi ryhmätöissä sai muistutella muita opiskelijoita deadlineista.

Yksi kurssi koostui yhdestä luennoista ja yhdestä pienryhmätapaamisesta viikossa. Tämä oli ainakin omasta mielestäni mukavaa vaihtelua Suomen välillä etäiseksiin jäävään opetustapaan, ja Jamaikalla pääsi paremmin tutustumaan muihin opiskelijoihin. Yhdestä puolen vuoden kurssista sai 3 paikallista opintopistettä, jotka Suomessa hyväksiluettiin 6 ECTS-pisteeksi. Keskimäärin yhden kurssin tehtäviin kuului esitelmä, essee, välikoe ja loppukoe, mutta näistä ei kannata ottaa stressiä – itse sain kiitettävät arvosanat mielestäni keskinkertaisilla vastauksilla. Kurseja kannattaa ottaa 4-5, niin jää aikaa muulle elämälle ja matkustelulle. Ostin paikallisen nettimodeemin, jolla pääsin nettiin huoneessani yllättävän hyvällä nopeudella. Yliopistolla on myös ilmaisia wifi-spotteja, mutta ne eivät toimineet hyvin. Jamaikan virallinen kieli on englanti, mutta paikallisilla mukaan sekoittui helposti heidän omaa kieltään patoisia, minkä vuoksi opettajat joutuivat kursseilla muistuttamaan opiskelijoita englannin kielen kielioppisäännöistä. Suomalaisella englannin puhujalla ei siis ole hätää!

Asuin kampuksella niin kuin lähes kaikki vaihtarit, ja suosittelenkin sitä eksoottisuuden ja turvallisuuden vuoksi. Kampuksella on useita eri asuntoloita, ja kannattaa olla tarkka tarpeeksi hyvän valitsemisessa. Marlene Hamilton koostuu siisteistä yksioista, joten se on turvallinen valinta. Siellä asui myös kandidivaiheen vaihto-opiskelijoita, vaikka materiaaleissa sanotaan asuntolan olevan maisterivaiheessa oleville. Jos haluaa perinteisempää ja yhteisöllisempää opiskelija-asumista, kannattaa valita "Hall". Hallien tasoissa on niin paljon eroja, että itse suosittelisin Preston Hallia, joka koostui pienistä kivitaloista, joissa asui kuusi ihmistä samassa taloudessa. Asuin yhden hengen huoneessa, jonka vuokra oli kuussa n. 200 e. Tarkemmat hinnat löytyvät UWI:n nettisivuilta. Preston Hall oli itselleni kova pala aluksi, sillä asuminen on sielläkin suomalaisen mittapuulla alkeellista ja esimerkiksi torakat ja vesikatkot olivat yleisiä. Asuntolassa pääsi kuitenkin tutustumaan paikalliseen elämäntyyliin paljon paremmin kuin asuessa yksiossää tai kampuksen ulkopuolella. Asuntola järjestää myös erilaista toimintaa ja kerhoja. Itse jäin vähän ulkopuolelle asuntolan "tuutoritoiminnasta", sillä siitä ei infottu mielestäni tarpeeksi hyvin. Muutenkin suomalaisena kannattaa olla tarkkana, ettei anna itsestään liian sulkeutunutta kuvaa – kannattaa siis jutella ihmisille avoimesti ja moikkailla asuntolan asukkeja.

Jamaikalla ollessaan kannattaa ehdottomasti matkustaa ympäri saarta, sillä saari on täynnä upeita kohteita, jotka poikkeavat täysin Kingstonista. Turistisesonkiaijan ulkopuolella kohteet ovat hiljaisia ja majapaikan voi saada halvalla aivan turkoosin Karibianmeren rannalta. Arkisin olisin kuitenkin kaivannut enemmän harrastusmahdollisuuksia kampuksen ulkopuolella. Knutsford Expressin bussit olivat luotettavia ja kulkivat ympäri saarta isoimpiin kaupunkeihin, mutta lähimmille rannoille (n. puolen tunnin ajomatkan päähän) ei ollut kunnollista joukkoliikennettä. Kingstonin turvallisuustilanne rajoitti tekemisiä sen verran, etten esimerkiksi lähtenyt omin päin tutustumaan kaupunkiin tai liikkunut juurikaan kävellen kampuksen ulkopuolella. Tämäkin oli aluksi vaikea hyväksyä, mutta taksit olivat onneksi halpoja. Jamaika on turvallinen, kunhan liikkuu oikeilla alueilla herättämättä turhaa huomiota.

Jamaikalaiset ovat puheliaita, nauravaisia, rentoja ja aitoja, mikä oli mahtavaa vaihtelua suomalaiseseen kulttuuriin tottuneelle. Asia, johon kuitenkin saattaa törmätä, on erittäin suuri huomio ja välillä jopa ahdistelu, jota valkoihoisena saattaa kokea. Itse olen vaaleatukkainen ”perisuomalaisen” näköinen, joten erotuin joukosta. Kohtasin huuteluita erityisesti miehiltä ja sain myös pisteliäitä kommentteja osakseni ihonväristäni. Tähän ja kaikenlaiseen suorapuheisuuteen saa siis varautua.

Jamaikassa samaan aikaan parasta ja vaikeinta oli ehdottomasti kulttuurin erilaisuus. Hyviä puolia olivat eksoottisuus, omat opintoni ja ammattitaitoiset luennoitsijat, ympäri vuoden lämmin ilmasto, tuoreet hedelmät ja kasvisruoka, reggae-musiikki (jota kuuntelen edelleen usein), konsertit ja ravintolat, uskomattoman kaunis luonto, hiekkarannat ja ihmisten no problem -asenne. Miinuksina nimeäisin yliopiston virkamiesten joustamattomuuden, ihmisten välillä työkeän käytöksen ja vanhoilliset käsitykset, hyttysten levittämät taudit, huonotasaisen kouluruokailun ja kirjastopalvelut sekä ympäristön sotkuisuuden.

Suosittelen tutustumaan maahan mahdollisimman paljon etukäteen ja varautumaan henkisesti erilaisiin oloihin. Itse lähdin ehkä liian valmistautumattomana ja se kostautui alussa. Vaihtokokemus kuitenkin parani loppua kohti, ja koin paljon mahtavia juttuja. Vaihto onkin tähänastisen elämäni tärkein kokemus. Jokaisen suomalaisen olisi hyvä viettää aikaa erilaisissa oloissa, sillä se avaa silmät ja antaa perspektiiviä kaikkeen tekemiseen loppuelämäksi. Jamaika on mielessäni usein, ja maalla tulee olemaan vastoinkäymisistä huolimatta aina paikka sydämessäni. One love!

University of the West Indies, Mona, 14.08.2014 – 31.12.2014

Maa: Jamaika

Kaupunki: Mona

Vaihtoaika: 14.08.2014 – 31.12.2014

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: University of the West Indies

HAKEMINEN JA VALMISTELUT

Aloitin opinnot aikuisopiskelijana Tampereen Yliopistossa syksyllä 2013, ja alusta saakka minulla oli tavoitteena lähteä kansainväliseen vaihtoon. Opiskelen terveystieteiden yksikössä ja kuulin, että sieltä ei kovin usein vaihtoon lähdetä; suurimpana syynä lienee aikuisopiskelijoiden elämäntilanteet. Itse olin ajatellut, että lähdän Erasmus-vaihtoon Euroopan alueelle, mutta asiat eivät aina mene niin kuin suunnittelee. Muistan, kun olin junassa matkalla Helsingistä Tampereelle ja silmiini osui kansainvälisen yksikön ilmoitus Pohjois-Amerikka ja Karibia- vaihto-ohjelmista. Haku-aika menisi viikonlopun jälkeen umpeen eli minulla oli muutama päivä aikaa tehdä hakemus ja ”motivation letterit” hakemiini yliopistoihin. Hain ristiin joka puolelle. Minulle kerrottiin, että vaihtopaikkaa voi olla aika vaikea saada, joten odotukset eivät olleet korkealla. Yllätys oli siksi suuri, kun joulukuussa sain tiedon, että pääsin vaihtoon University of West Indies’iin (UWI), Kingstoniin seuraavana

lukuvuonna. Ajankohdaksi valitsin syyslukukauden, vaikka mietin sitä hieman epäilevästi, koska silloin on hurrikaanisesonki. Mitään hurrikaania ei syksyn aikana koettu, jotain sadekuuroja oli iltapäivisin, varsinkin marraskuussa, mutta silti se on parempi kuin kotimaan synkkä marraskuu! Jamaikan ilmasto on kuuma ja kostea tuohon aikaan.

Hakuprosessi oli mielestäni helppo ja vaivaton, sillä yliopistosta saamani ohjeet olivat erittäin selkeät. Jouduin itse toki odottamaan hyväksyntäkirjettä kohtuuttoman pitkään, sillä aikuisopiskelijana minun valinta tapahtui Post Graduate- officen kautta. Muut valmistelut menivät niin ikään muitta mutkitta; opiskelijaviisumin alustava haku Suomessa (lopullinen viisumi haetaan Jamaikalla paikallisen yliopiston ohjeiden mukaan), matkavakuutukset, Estan hakeminen (kun lentää Jenkkilän kautta), oman asunnon alivuokraaminen jne. Passin kanssa meinasi tulla kiire, kun huomasin, että se tulee olla voimassa puoli vuotta reissun jälkeenkin. Rokotukset minulla olikin voimassa ja Jamaikalle ei tarvitse perusrokotusten ja hepatiittirokotuksen lisäksi mitään erityistä. Itse otin paljon matkustavana myös Kolera- ja Lavantautisuoja (nämä ovat molemmat suun kautta otettavia rokotuksia). Olen myös tottunut pakkaaja, joten pakkasin mukaan vain vajaan 70litran laukun- jätin shoppailuvaraa, sillä olin tulossa takaisin Miamin kautta. Jamaikallahan ei ollut mitään shoppailtavaa- lähes kaikki on tuontitavaraa USA:sta tai sitten huonolaatuista "mistälietullutta" tavaraa. Jamaika on myös yllättävän kallis maa; esimerkiksi ruoka kaupassa ja ravintoloissa on lähellä Suomen hintoja. Vain paikallista ruokaa myyvistä "ruokakokujuista" löytyi edullisempaa ruokaa.

KINGSTON JA KAMPUS

Matkasimme Kingstoniin yhdessä toisen Suomalaisen vaihtarin kanssa. Lensimme Air Berlinillä Berliinin kautta Miamiin, jossa odottelimme useamman tunnin vaihtolentoa Kingstoniin. Olin onneksi hakenut Post- Grad-opiskelijoille tarkoitettua studio-asuntoa ja olin hyvin tyytyväinen siihen. Nämä post-grad kerrostalot olivat valmistuneet muutama vuosi sitten, joten asunto oli siisti yksiö keittokomerolla, lisäksi asunnossa oli oma kylpyhuone ja parveke. Lämpötila nousi kyllä monesti asunnossa aika korkeaksi, että ilman tuuletinta olisi elo ollut tuskaista. Tuuletin tuli hankkia itse. Keittokomero oli kätevä ja valmistinkin suurimman osan ruoasta itse. Vaihtoehtona olisi ollut syödä kampusalueen opiskelijaruokaloissa, joissa ruoka oli suhteellisen halpaa ja ihan maukastakin, mutta aika raskasta joka päivä syötäväksi. Silloin tällöin se oli ihan yes; riisiä, papuja, kanaa, possua tai jokin vege-vaihtoehto. Lounas ei tainnut kovin montaa dollaria maksaa. Kampukselta löytyi myös pieni kauppa, josta saattoi ostaa pieniä ruokaostoksia. Isommat ostokset tehtiin lähimmällä Liganyn ostarin kaupoissa. Kampusalueella oli myös kuntosali ja jotain muita oppilasyhdistysten järjestämää liikuntaa. Valitettavasti kampuksen uima-allas oli koko syyslukukauden remontissa. Kampuksen urheilukentällä oli kuitenkin hyvä käydä kävelyllä tai juoksemassa, sillä se olisi ollut iltaisin aika epämukavaa kampusalueen ulkopuolella. Päiväsaikaan oli ihan turvallista kävellä pieniä matkoja, mutta iltahämärässä sitä oli hyvä välttää. Kampusalueella oli turvallista liikkua ympäri vuorokauden-ainakin minun kokemuksesta. Muuten kampusalueen ulkopuolella liikkuminen tapahtui Routetakseilla, joiden vauhti oli hurjaa, mutta kätevää ja edullista. Toinen vaihtoehto oli ottaa paikallisbussi, mutta niitä kulki huomattavasti harvemmin ja oli ne hivenen kalliimpiakin.

Olin ollut hieman skeptinen Kingstonin suhteen, sillä olihan sillä maine väkivaltaisena kaupunkina. Kaikki meni sen suhteen hyvin; vaaratilanteita ei syntynyt missään vaiheessa. Miehet toki saattoivat olla hyvin tungettelevia ja kaikenlaisia seksistisiä ja valkolaisuuteen

liittyviä kommentteja sai kuunnella tämän tästä. Nämä kuitenkin onneksi jäivät verbaaliselle tasolle, mutta silti se oli välillä todella ärsyttävää.

UWI

Kursseja tuli ottaa neljä ja kurssit olivat paikallisen standardin mukaan kolmen opintopisteen veroisia, mutta osoittautuivatkin kotimaassa myöhemmin tuplasti sen veroisiksi. (Sain vaihdossa suoritettut opinnot myöhemmin hyväksytyksi vapaasti valittaviin opintoihin, sillä en suorittanut Jamaikalla oman pääaineeni kursseja.) Ihmettelinkin kurssien työmäärää kolmeen opintopisteeseen verrattuna; kurssit koostuivat luennoista, tutoriaaleista (vastaa lähinnä meidän seminaareja, johon on tehty ryhmätöitä) sekä kurssitehtävistä ja tenteistä. Esimerkkinä työn määrästä: espanjan alkeiskurssilla oli lukukauden aikana yhteensä neljä koetta- jokaista osa-aluetta mittaavaa. Sosiaalipsykologian kurssilla oli essee, kaksi minitenttiä, ryhmätyö ja loppuentti. Loppujen lopuksi kurssit menivät hyvin, ja monilla opettajilla oli tapana kertoa tenttikysymysvaihtoehdot ennen tenttiä. Se helpotti tenttiin valmistautumista. Englanniksi opiskelu oli vaivatonta, vaikka joskus jamaikalainen aksentti tuotti hankaluuksia. Muutamissa Karibian kulttuureja käsittelevillä kursseilla oli opintomatkoja (field trip), jotka olivat todella mukavia maahan ja kulttuuriin tutustumisen kannalta. Suosittelen!

Ylipäättään yliopistolla asioiden hoitaminen oli jokseenkin hankalaa esim. maksujen selvittäminen tuntui olevan vaikeaa ja vaihtareita palvelevassa toimistossa ei oltu ihan parhaita asiakaspalvelijoita. Ihmetyttää heidän toiminta, kun ajattelee, että juuri heidän tulisi olla halukkaita palvelemaan kansainvälisiä opiskelijoita. Kaikki asiat kuitenkin selvisivät, tarvittiin vaan kärsivällisyyttä ja useita visiittejä toimistolle. Muutenkin tuntui, että jamaikalainen asiakaspalvelu ei ollut parhaimmasta päästä. Myös opiskelijoiden opiskelumoraali ja sovittuihin asioihin sitoutuminen oli ihan toisella tasolla kuin kotosuomessa. Myöhästely ja vastuunpakoilu olivat aika tavallisia.

JAMAICA JA VAPAA-AIKA

UWI: ssa opiskelu ei ollut beachillä makoilua, sillä lähin ranta oli tunnin ajomatkan päässä ja sinne ei oikein päässyt kuin taksilla. Kingstonin lähellä oli "rivermama", jossa saattoi käydä pulahtamassa, mutta sinnekin meneminen oli hankalaa. Mutta muuten Jamaikalla on hienoja paikkoja. Teimme muiden vaihtareiden kanssa viikonloppumatkoja ja kaverini tuli marraskuun lopussa kyläilemään, jolloin kiersimme Jamaikaa hieman enemmänkin. Tutustumisen arvoisia paikkoja ovat mm. Negril, Montego Bay, Ocho Rios, Treasure Beach, Blue Mountain, Portland (tosin kaunis, mutta syksyllä sataa paljon), Blue Lagoon jne. Tulee mieleen ihanat rannat, turkoosi läpikuultava merivesi, paahtava aurinko, vahva aromikas kahvi, tuoreet hedelmät... Hedelmät ja vihannekset kannatti muuten ostaa torilta; joko lähimmältä Papinen torilta tai Downtown'n torilta, sillä siellä oli halvempaa ja tuoreempaa kuin kaupassa, varsinkin Downtownissa. Löysin myös ihana joogastudion- Afyan, jossa kävin säännöllisesti. Hienoja muistoja!

Kaiken kaikkiaan suosittelen Jamaikaa vaihtokohteena. Se on eksoottinen ja erilainen, opiskelusta ei tarvitse turhaa stressata ja aurinko ja lämpö ovat takuuvarmat!

University of the West Indies, Mona, 22.08.2012 – 22.05.2013

Maa: Jamaika

Kaupunki: Mona

Vaihtoaika: 22.08.2012 – 22.05.2013

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: University of the West Indies

Vaihdossa syksy 2012 - kevät 2013, University of The West Indies, Mona Campus, Kingston, Jamaika, kahdenvälinen vaihto

Hakuprosessini alkoi syksyllä 2011, jolloin UWI Jamaikalla ilmoitettiin ensimmäistä kertaa hakukohteeksi. Minua kiehoi paikan eksoottisuus, joten tutustuin tarkemmin opiskelutarjontaan. Itselleni pelin ratkaisi mahdollisuus opiskella Rastafaria ja Karibian kulttuuria. Olin hieman tietoinen Rastafarista, ja tiesin, ettei Suomessa olisi mahdollista opiskella kyseistä aihetta. Hakuprosessi sujui hieman mutkikkaasti, mikä on ymmärrettävää, koska olimme toisen opiskelijan kanssa ensimmäisiä lähtijöitä, joka tarkoittaa sitä, ettei yliopistoilla ollut "kokemusta toisistaan". Henkilökunta oli kuitenkin molemmissa päissä varsin kärsivällistä ja yhteistyöhaluista, joka helpotti paperien ja liitteiden kanssa pelailua. Viisumin hakeminen olisi siinä mielessä voinut olla kätevämpää, että hakemukset oli lähetettävä Lontooseen, koska Suomessa ei tuolloin ollut Jamaikan konsulaattia. Nykyisin tilanne on parempi. Minulla oli matkavakuutus, jonka hintavuuteen kannattaa muuten varautua! Tietokoneeni hajosikin matkan aikana, joten oli hyvä, että vakuutus oli olemassa. Muuten sille ei ollut käyttöä.

Saapuminen Jamaikalle tuntui itselleni kotiinpaluulta. Ilmapiiri, ihmiset ja toimintatavat (kuten odottaa saattaa) olivat hyvin erilaisia Suomeen verrattuna. Tunsin kuitenkin hyvin kotoisaksi, jamaikalaiset ovat yleisesti mielestäni erittäin sydämellisiä ja avuliaita. Saimme heti yliopistolta henkilökohtaista apua (kyydin) asunnolle pääsyyn, joka oli varsin ihanaa pitkän matkan jälkeen. Vuokranvälittäjän kautta hankkimamme vuokra-asunto tuntui odotuksiin nähden hyvältä. Ajan kuluessa ristiriidat vuokraemännän kanssa kuitenkin lisääntyivät. Tuli yllättäviä kustannuksia, ja asunto hajoili omia aikojaan. Esimerkiksi kun vessanpönttö hajosi, vuokraemäntä ilmoitti sen korjauksen maksamisen olevan meidän velvollisuutemme, ja hän syytti minun tahallisesti hajottaneen sen. Jossain vaiheessa tilanne kävi niin tukalaksi, että halusimme muuttaa pois, mutta selvitettyäni mahdollisuuksia vuokrasopimuksen irtisanomiseen, kävi ilmi, että asia olisi pitänyt viedä ylemmän tahon ratkaistavaksi, ja jamaikalla päätöksen saaminen voi kestää pitkiäkin aikoja. Vuokraemäntä ei suostunut päästämään meitä lähtemään. Kämpää hankittaessa kannattaa siis olla tarkkana ehdoista! Vuokra oli kyllä ihan kohtuullinen n.350€. Yksi lisäkustannus, joka oli koko ajan otettava huomioon, oli käteisen nostaminen automaattista. Vuokra maksettiin käteisellä, joten tämä tuotti lisämaksua. Kannattaa siis yrittää tilinsiirtoa ja ehkäpä harkita tilin hankkimista Jamaikalta?

Opiskelin siis pääasiassa Rastafaria ja Karibian kulttuuria (esim. African anthropology, Afro-Caribbean philosophy). Opetuksen, tai tarkemmin sanottuna opiskelun taso yllätti. Oppilailta

vaaditaan Jamaikalla mielestäni määrällisesti enemmän, vaikka toisaalta suoritusten taso ei ole kovin korkea yliopistoomme verrattuna. Opiskelu oli siis erilaista, enemmän esseitä, enemmän esityksiä. Toki tähän vaikuttaa myös opiskeluaihe ja laitos, sekä se, tekeekö undergraduate vai graduate kursseja. Itse tein enimmäkseen Humanities & Education puolen kandidivaiheen kursseja. Ne olivat kyllä siinä mielessä sopivan vaativia, että aiheet olivat täysin tuntemattomia, enkä olisi edes päässyt täten saman aineen edistyneemmän tason kursseille. Yliopiston kirjastoon totuttelu oli haastavaa, koska useimmat kirjat sai lainata vain yhdeksi päiväksi/viikonlopuksi! Tietokoneet ja tulostimet olivat usein myös rikki (ja tulostamisesta oli maksettava). Toisaalta kaikki tämä "epäkäytännöllisyys", myös yliopiston ulkopuolella, opetti joustavuutta ja rentoutta sellaisten asioiden kohtaamiseen, joille ei vain voi mitään. Jamaikalainen yhteiskunta on aivan eri tavalla orientoitunut elämään, eikä asioilla usein ole samanlaista painetta ja kiirettä kuin länsimaissa (tietysti deadlineista oli pidettävä kiinni jne.)

Yliopistolla erityiskiitoksen saa eräs professori, joka työllään sai uuden innon minussa syttymään sosiaalitieteisiin! Kuten jo mainittu, ihmiset olivat muutenkin mahtavia, erilaisia, värikkäitä persoonia oli kaikkialla. Jamaika onkin hyvin "in-your-face" -tyyppinen paikka, johon lähtijän kannattaa olla varautunut, ja varustautunut myös hyvällä asenteella. Se ei ehkä ole kaikista arimmille optimaalinen kohde.. Jamaikan rikollisuudesta on puhuttu ja varoiteltu paljon, itse en kuitenkaan kokenut itseäni kertaakaan uhatuksi, vaikka liikuin paljon yksin myös auringon laskettua. Toki kannattaa harjoittaa arviointikykyä eri tavalla kuin Suomessa! Avoimella mielellä ja sydämellä pääsee Jamaikan ytimeen. Vaikka saari on pieni, se on myös erittäin moniulotteinen! Ihmiset ovat erilaisia maalla, kaupungissa ja turistialueilla. Jokaisesta voi myös oppia eri asioita. Matkustaminen voi olla erittäin hidasta, johon kannattaa varata hyvää asennetta matkaan. Oppilaat eivät usein ilmestyneet kouluun sateella, joka oli mielestäni hupaisaa.

Liikuntamahdollisuudet olivat yksi hieman haasteellinen juttu. Ilmasto on niin kuuma ja kostea (sekä saastunut), että ulkona liikkuminen oli paras suorittaa joko aikaisin aamulla tai hämärän koittaessa (joka sinänsä ei aina ollut järkevää asuinalueesta riippuen!) Itse löysin kuntosalin, jolle hankin jäsenyyden. Hintataso on Suomen luokkaa, tunnit eri tyyllisiä kuin Suomessa, mutta tehokkaita mielestäni myös. Olisin halunnut käydä tanssitunneilla, sijainti vaikeutti kuitenkin liikkumista kahden taksimatkan päässä sijaitsevalle salille, jonka vuoksi jätin asian sikseen.

Kaiken kaikkiaan suosittelisin Jamaikaa ja UWI:a oppimisesta kiinnostuneille. Ympäristö on erilainen, ja se testaa mutta myös antaa hyvin paljon kun rohkenee avautua. Näkisin, että varsinkin sosiaalitieteen (kulttuurin) opiskelijoille tämä on oiva kohde, mutta yleisesti opetusmetodien ja eri tyylisten opettajien näkeminen on varmasti hyödyllistä kenellä tahansa opiskelijalle. Itse opin kriittisyyttä länsimaista persoonatonta tyyliä kohtaan. Toisaalta yhteiskunnan näkyvät eriarvoisuudet ja konfliktit opettivat arvostamaan elämää yleensä, ja jamaikalaisten elämää syleilevää asennetta.

Kun palasin Suomeen, koin kulttuurishokin. Ihmiset olivat omassa oloissaan ja eristäytyneitä, hiljaisia. Ihmiset eivät enää katsoneetkaan kadulla silmiin tai huudelleet mitään. Koen, että suomalainen yhteiskunta voisi oppia paljon jamaikalaisesta yhteisöllisyydestä. Huomasin palattuani, että matkalla saamani rohkeus olla oma itseni avoimesti, alkoi hiljalleen haihtua. Yhteiskunnan paineet olla tietynlainen alkoivat jälleen tuntua ja vaikuttaa kuin huomaamatta.

Toisaalta tämän tiedostaminen on auttanut muistamaan, että on tärkeää voida ilmaista itseään sellaisena kuin on. Jamaikalla tämä oli helpompaa jo siksi, että muut ihmiset ovat hyvin rohkeasti sitä mitä ovat, eikä heitä tuomita siitä (tiettyyn pisteeseen asti). Suosittelen Jamaikaa kaikille omien rajojensa koettelua kaipaaville ja erilaisuutta arvostaville!